

Budapestre vonatkozó ujságcikke.

389.65

Szerző: ~

Cím: *Új rend a fővárosi vállalkozások körül.*

Forrás: *Vállalkozás*

Bp.

1917. IV. 28.

(Helv)

(Idő)

(Létsz. ...)

(C)

Új rend a fővárosi vállalkozások körül.

— **Harc a Közszállítási Szabályzat ellen.** —

Budapest, 1917 április 26.

(Saját tudósítónktól.) A „Vállalkozás“ vázolta már azt az ellenséges hangulatot, amely a székesfővárossal összeköttetésben álló vállalkozók között tapasztalható a Fővárosi Közmunkák Tanácsa által alkotott építési szabályzattal szemben. Van azonban vállalkozóinknak még egy, az említettél is rosszabb szemmel nézett akadálya, amelyet Közszállítási Szabályzatnak neveznek. Ha az építési szabályzat gáncsot is vet a vállalkozónak, ez már csak megkezdett munkája közben érheti, csak az alkotó kéz kívánatos szabadságát veszélyezteti. A Közszállítási Szabályzat azonban, ha egyszer ellenségévé szegődött a vállalkozónak, a vállalkozó elvei feladása nélkül közszállításokban sohasem vehet részt. A „Vállalkozás“ tudósítójának alkalma volt a székesfőváros egyik kiváló építkezési szaktanácsadójával beszélni, aki hatósági nézőszögből is nézve a dolgokat, a következő panaszos nyilatkozatot tette:

— El kell ismernem, hogy a vállalkozóknak a Közszállítási Szabályzattal szemben elfoglalt ellenséges álláspontja nagyjában és egészében jogosult. Mi magunk itt a Városházán érezzük legjobban az anomáliákat, amelyekre a munkálatok kiadásánál, a szabályokhoz való köteles ragaszkodás kényszerít bennünket. Leginkább érezzük ezt ma, amikor éppen ezek az anomáliák

a vállalkozások közül, határozottan elvadult állapotokat teremtettek. Most, amikor a belügyminiszter rendelete folytán csak igen kevés munkát tudunk kiadni, természetesen nagy a versengés, amely sokszor olyan eszközöket is igénybe vesz, amelyekhez minden tisztelet megérdemlő vállalkozóink, egyébként bizonyára nem nyulnának. Megesett például, hogy egy igen szolid vállalkozócég, amely éppen a Közszállítási Szabályzat betartása miatt esett el egy nagyobb munkálattól, valóságos sajtó-kampányt szervezett a másik vállalkozó ellen, aki a munkát megkapta.

— Ez a példa annyira beszédes volt, hogy a Közszállítási Szabályzat minden hibája benne tükröződött. A *Közszállítási Szabályzat ugyanis*

egyenesen kényszeríti a vállalkozókat, hogy vagy irreális ajánlatokat tegyenek, vagy pedig céltudatosan arra számítsanak, hogy később a városi hatóság belátására hivatkozva feltételeik megváltozását eszközöljék ki. A Közszállítási Szabályzat értelmében mi a legolcsóbb ajánlattevőjének vagyunk kénytelenek, — hacsak meggyanusítottatni nem akarjuk magunkat — a munkát kiadni. Akárhányszor tudatában vagyunk annak, hogy az egyik vagy másik drágább ajánlatot tevő vállalkozó pályázata realisabb, biztosabb, mint az olcsóbbé, mert jobb anyagot és jobb munkát szállítana, és mégis az olcsóbbhoz vagyunk kénytelenek nyulni, mert a szabályok kötik a kezünket. Amikor azután az olcsóbb ajánlatot tevő vállalkozó megkapta a munkát,

bizony igen sok esetben keserűen látjuk, hogy nem kapunk megfelelő anyagot és munkát, de a mindenáron való akadékoskodást mégis kerülnünk kell.

— A vállalkozók egyrésze másképp segít magán. Miután elvállalta és megkezdte a munkát, a beadványok egész tömegével áraszt el bennünket, amelyekben a feltételek vagy az egységárak megváltoztatását kéri. Ebben az esetben megint csak belátással kell lennünk, mert hiszen tudjuk, hogy nem a vállalkozó, hanem a Közszállítási Szabályzat a hibás.

— Hogy hogyan lehetne a bajon segíteni, mi ezt nagyon jól tudjuk. De a meglévő szabályokon változtatni nincs módunk. A vállalkozóknak azonban eminens érdeke, hogy minden erővel ennek elérésére törekedjenek. Mi itt a Városházán legszívesebben a *német minta* alkalmazását látnánk. A német hatóságok a munkálatok kiadásánál kétféle módon keresik ki az ajánlatok közül a középarányost. Az egyik mód, hogy kiválasztják a hatósági kalkulációhoz legközelebb álló ajánlatot, a másik pedig, hogy összeadják a beérkezett ajánlatok végösszegét és ezt az összeget elosztják az ajánlattevők számával, a munkálatot pedig az az ajánlat kapja meg, amely az így nyert arányszámhoz legközelebb áll. Biztos vagyok benne, hogy ezzel a módszerrel, a mi vállalkozóink is meg lennének elégedve, mert nem kellene irreális ajánlatokat tenniük, mi pedig boldogok lennénk, mert a legegészségesebb szigorúsággal követelhetnénk a feltételek betartását.